

نهج

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۳۹۴/۰۲/۰۵

حضرت آیت الله روح الله الموسوی

المحبی = رهبراندیشند = السلام علیکم و رحمه

جانی در استعاره برداری از افکار دینی عالمی کاشایی آیده و عقیده و رفتار تا است
لا یکه قانون اساسی که باید زیر نظر آن ختاب تصویب و به زیور قبول و شرف تصحیح شود
از اینش یا بهشت اللوده هن خلی موشکها مانند و منصفانه و با استعداد از ضمغه کو ارادی
الهام و وحی آسمانی باید طرح وی مریزی شود که درجه جا صاحب نظران رئیس
(خرده تگر اندر عالم بسی * با خبر از روز و ناز هر کسی) که بادیده تأمل و آینده
نگری و استقاده و اعتقاد آن را مطالعه و برآن کث و نه آنہ بینایید =
حال که پیش فویں قانون اساسی خود را بخطه تحریک خواسته و در آن مذهب رسمی
ایران را بنام حضرت (اشتادیشی به سفر فرموده اند، با توجه به سوابق
فرمایشات امام که پیشواره برگایی وحدت و رفع تبعض و تفرقه و =
(برادری و برادری) یهودی باهم = تکیه و تاکید کرده و میکنند جای تکلف ای
دیرای جهان نیش در داخل و خارج ایران عجز و نگرانی و در دخل و
برخیانی آفریده است -

حضرت = (تو برای وصل کردن آمدی + شی برای نصل کردن آمدی) کلمه
اقشار و طبقات شمارا قبله آمال خود میانه اند و همچشم محبت و دوستی
می خواهند و دوخته اند وجود ذی جود ترا وقف عام که خواص دعایم اند آن
ستغص و مستفند گردند تصور کرده اند و با این جمله مطلع اخلاقی شد
که (ما سلام آسمانی رهایی نداشت) عکوم راشیفت و دل باحتش
خود فرموند و ایرانه دل و دل
و فتوحی دیانت شد گردیده نه =

ی) حال کلمه دین اسلام حضرت را کاتی داشت ی) کلام آسمانی حلقه ای کرد
که با کلام و حدت مشکن و تفرقه اند از = شیعه و شیعه = جامعه گرام و
انقلابی را دل سرد و نگران ساختهند =

(قرآن علی روئوس الشهداء) صدای ملتونی و فریاد رعد آسمای خود
راجعت تعیین دین اعلام می خورد که (این الله عزوجل) عهد الله عزوجل
آری این لفظ خدا تی را بخواهیم ای (حل حلال) تروحت رساری
به دلخواه بردار و بیوی جانب داری و تفرقه و دویت از آن برخورد
(کنار گذاشتن) چه زینت و چه صفاتی را دارد = ۲۲۵

آیا تغیردادن این عنوان سقدس به الفاظ بجول و زدن سکر بشتری بدل
آن بکلام تفرقه آفرین شیعه و شیعه بسی بی جادی بی راه و خلی فاضل
و ناسزا و معافی بر باعده و نصف و چیزی ناید برضیت که بعد صفوی

يا اهل الكتاب تعالوا الاكلمة سواء بيننا وبينكم الا عبد الله ولا نشرك
به شئولا تأخذ بعضا اريما من دون الله فان تولوا فقولوا
أشهدوا وابا تا مسلمون = دين اسلام دين آسماني ودين خداوندي
اسلام است وليس = ليس دين رسمي ايران نيز باید اسلام باشد وليس
= اگر دولت جمهوري اسلامي او امن گلري محارز خرا به عنوان خوش
اضافه کرد ۲۱ = و اگر یا کان مسائله وینما زد خرا در وقت تأسیس
قطفون هماسي همچنان گلري افراموش در پس گوش آنها خسته ۲۲
قاطبه ایرانیان خذ خبرت بهندای اتحاد میباشد (واعتصموا بحبل الله
بهمیعا ولا تستغروا = گوش دل دل گوش خود را تذکرها نداشده
ورضیت لكم الاسلام دینا و من یبتغی غیر الاسلام دینا قلی یقبل منه
سرلوحة اتفاق و اعتبار دینا و قیامت غردد قرار دارد از = سرلوحة
از این روگنجاندن گلرات درشت و خشن پوشانی و تو خالی شن و پیغ
در قاتفون هماسي ایران بی مورد دنیا میباشد بهم و مفدوی نه گله خود کلم
است این از اینها می عصر ظاخوت در عهد یاقوت است =

و اگر خواجه بقول برحی از برادران سلطان که بی آنها همانه و ناخدا نهرا می
گشتن تا خته اند در هر اقلیت که بی خود فرسوده اند باشد بجهة سرند که این اقلیت
خواهان حق و حقیقت است که همچنان تشنگ در خارج و زوشنگ ایران و همه
کارآگاهان دینا تبا الاتفاق این ریشه هار تهدیدی را تائید و تصدیق و
تفهیم و محبیں میگند :

با امثال فعل از جنون گلرات حساس که دینا و طر و ناشیحی عدیت و دهکدری
و مرد و در افضل و مشهود ایان ندهی است همچنان ساده و الماظ افساده آتش
نزاع بر افراد ختن سولیست عکس الله و بیهود (اقلیت را تو این حضر و عماره گذر)
آنین حق اسلام باقی حشو و حنا ف در کلام (و ماذا بعد الحق الا ضلال)
حال در کمال صدقه داریت دیگر سوزی از طرف غردد جامعه تشنگ بـ نـا
عرض نیز که این گلر بوجب نفرت و دویری و دل سودی ذنگرانی عالمی سلگرد
که بـ آن شوخی نتوان کرو تفاصیل و تخفیف و سند علار و بدل چن گزینه دیگر
امنیت صورت عقوبیت عراقیت آن گریبانی گرایست >

انه کی پس تو گفتم غمگین دل ترسیدم که دل آزرده گوی و نه سخن بسیار
خانه اسلام علی من السعی الهاری = ش = از طرف کاظمه هرگز در خانه ای
رعایت اسلامی نظریه ختن سعی عده الرؤوف فیضندی رهبری فیضی نقشبندی